

ALICIA TEBA

Vrăjitorica
Ding-Ding

GARDIANA PĂDURII

TRADUCERE DIN LIMBA SPANIOLĂ DE
MARIA-MAGDALENA TRANDAFIR

Editura Paralela 45

LILY

Asta sunt eu. Mă numesc Lily, dar toate vietățile, bune prietene cu mine, îmi spun Vrăjitorica Ding-Ding. Sunt ucenică vrăjitoare, dar și o mică gardiană a pădurii. Bagheta mea magică este un creion, deoarece îmi place mult să desenez.

MĂZĂRIȚĂ

Este un șoricel mic, mâncăcios și poznaș. Mă însoțește peste tot și mereu îmi dă sfaturi foarte bune. Sportul său preferat este... mâncatul.

BUNICA MENTOLINA

Este o vrăjitoare grozavă, puternică și înțeleaptă. Mereu miroase a mentă proaspătă și a eucalipt. Este expertă în plante și flori. Cunoaște mii de poțiuni magice și prepară niște supe delicioase.

CORNEL

Este motanul țâfnos al bunicii. Își petrece cea mai mare parte a zilei dormind la soare, lângă geam, unde nimeni nu îl poate deranja. E inutil să mai spunem că el și Măzărică NU sunt prieteni, dar se suportă unul pe altul.

CAPERA

Este o păienjeniță verde, cu ochi mari, care trăiește în bucătărie. Mereu mă ajută dacă uit vreun ingredient dintr-o poțiune. Pe cât de mică este, pe atât de impresionantă îi este memoria.

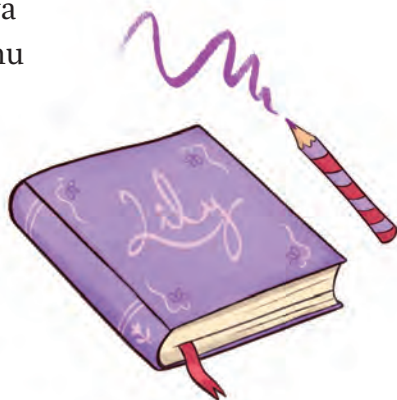

CAPITOLUL 1 UCENICA VRĂJITOARE

Orice vrăjitoare care se respectă își începe ziua cu părul ciufulit. Și, ca o vrăjitoare aspirantă adevărată, Lily se trezește mereu cu coama atât de încâlcită, că pare un cuib de păsări. În acest talmeș-balmeș de noduri doarme Măzărică, micuțul său șoricel alb.

Lui Lily îi place să deseneze. Caietul său de vrăjitoare, în care își notează poțiunile și vrăjile, este plin cu desene amuzante, dar și cu unele ceva mai neobișnuite, pe care nici măcar ea nu le înțelege.

Camera sa de vrăjitoare este foarte frumoasă, fiind decorată chiar de ea cu desene, cu frunze uscate și cu plante. Pe masă se află multe cărți despre natură, culori și pensule pentru pictură.

De asemenea, pe jos mai poți găsi și câte o șosetă, deoarece Lily este puțin cam dezordonată.

Ca o vrăjitoare adevărată ce este, are propria mătură, care crește odată cu Lily.

Este lungă, cu vârful puțin curbat, exact ca al unei pensule.

Însă are ceva care o face să fie diferită de celelalte mături de vrăjitoare.

O sonerie! Da, da, o sonerie.

O sonerie așa cum vezi la biciclete. Lily a găsit-o în pădure, plină de pământ și rugină. Bunica sa a ajutat-o să o curețe cu ajutorul unei poțiuni, iar acum este ca nouă.

Pe Lily o încântă sunetul său ca de clopoței veseli.

Ding! Ding!

Sună din ea atunci când își ia zborul în înaltul cerului.

La auzul acestui sunet, toate ființele din pădure știu că Lily e cea care le vine în ajutor.

DING! DING!

De aceea toți o strigă Vrăjitorica Ding-Ding.

Lily locuiește cu bunica sa într-o căbănuță fermecătoare, aflată în mijlocul pădurii.

Bunica cunoaște ca-n palmă fiecare cotlon din pădure, dar și fiecare colț de lume. În tinerețe, bunica Mentolina a călătorit mult. A studiat plantele din Pădurea Amazoniană și a petrecut o perioadă de timp în deșert, învățând despre cactuși.

Și bunica, și nepoata sunt vrăjitoare, dar și gardiene ale pădurii. Deși Lily încă este ucenică, știe deja să facă multe lucruri: este capabilă să facă magii cu ajutorul poțiunilor, dar și să facă vrăji cu bagheta ei.

Forma baghetei sale cu siguranță nu este cea pe care ți-o imaginezi.

Știi că, de fapt, vrăjitoarele își fac bagheta fix din obiectul care le este cel mai drag? Bagheta lui Lily, de exemplu, este un creion; a bunicii este polonicul, iar a mătușii Tundra, acul de croșetat.

Dar cea mai mare putere a lui Lily este aceea că poate vorbi cu animalele.

Este unul dintre marile avantaje ale unei vrăjitoare.

Lily coborî treptele în fugă.

Bunica era în bucătărie, așteptând-o cu pâine proaspăt prăjită și cu ceainicul plin.

Cornel, motanul ei cel bătrân, i se încolăcea drăgăstos printre picioare.

Bunica era singura ființă pe care Cornel nu o detesta: ea îi salvase viața.

Lily începu să-și ungă feliile de pâine cu marmeladă.
Măzărică se așeză lângă ea și începu să ronțăie un
măr și bucățele de pâine.

— Fună fiua, funico, spuse Lily cu gura plină de marmeladă
de zmeură.

Bunica ei ținea în
mâini o scrisoare
și părea foarte
îngrijorată.

